

Ο ΛΙΘΟΞΟΟΣ.

(Ιαπωνική παράδοση).

Ἔζη ποτὲ ἐν Ἰαπωνίᾳ πτωχὸς τις λιθοξόος, ἐργάτης ἐν λατομείῳ· ἡ ἐργασία του ἦτο βαρεία· εἰργάζετο πολὺ καὶ δὲν ἐκέριζε σχεδὸν τίποτε·—τέλος δὲν ἦτο νύχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του.

«Νὰ ἐγίνωμην ποτὲ πλούσιος, ὥστε νὰ ἀναπαύομαι καὶ ἐγὼ ἐπὶ ψιαθῶν κεκαλυμμένων διὰ μαλακῶν μεταξωτῶν καλυμμάτων!»

Τοιαύτη ἦτο ἡ πρὸς τὸν οὐρανὸν εὐχὴ του. Πνεῦμά τι τὸν ἤκουσε. Καὶ μετ' οὐ πολὺ, «Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου τοῦ εἶπε τὸ πνεῦμα», καὶ ὁ λιθοξόος μας ἐγένετο πλούσιος καὶ ἀνεπαύετο ἐπὶ ψιαθῶν κεκαλυμμένων διὰ μεταξωτῶν ὑφασμάτων.

Ἡμέραν τινα διήρχετο ὁ αὐτοκράτωρ πρὸ τῆς οἰκίας του. Πεζοὶ καὶ ἵππεις σαλπικται, τρέχοντες πρὸ αὐτοῦ, ἀνήγγελλον τὴν παρουσίαν του καὶ ἄνθρωποι χρυσοῦ ἐνδεδυμένοι ἐκράτουν χρυσοῦν ἀλεξήλιον διὰ νὰ προφυλάττωσι τὸν αὐτοκράτορα ἀπὸ τὴν θερμότητα τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.

— «Τί μοῦ χρησιμεύει νὰ ἦμαι πλούσιος, ἐπιθύησεν ὁ τέως λιθοξόος ἀφ' οὗ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐξέρχωμαι μετ' αὐτὴν συνοδείαν! Διατί νὰ μὴ ἦμαι αὐτοκράτωρ;»

— Ὅθ' γίνης τὸ εἶπε τὸ πνεῦμα.

Καὶ τῷ ὄντι ἐγένετο. Πεζοὶ καὶ ἵππεις σαλπικται, τρέχοντες πρὸ αὐτοῦ, ἀνήγγελλον τὴν παρουσίαν τοῦ (τέως λιθοξόου) αὐτοκράτορος καὶ ἄνθρωποι χρυσοῦ ἐνδεδυμένοι ἐκράτουν χρυσοῦν ἀλεξήλιον διὰ νὰ προφυλάττωσι τὸν αὐτοκράτορα ἀπὸ τὴν θερμότητα τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Ἡ ἥλιος ἐν τούτοις διὰ τῶν θερμῶν αὐτοῦ ἀκτίνων ἐξήραινεν τὰς πεδιάδας καὶ αἱ κονιῶδεις ὁδοὶ ἀντενάκλων τὴν λάμψιν τῶν ἀκτίνων καὶ ἐκούραζον τὴν ὄρασιν.

— «Τί μὲ ὠφελεῖ νὰ ἦμαι αὐτοκράτωρ, ὅταν ὁ καύσων τῆς ἡμέρας μὲ καταβαρύνει καὶ ὁ ἥλιος δὲν παύει νὰ ἐπενεργῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, εἰπέ μου, νὰ ἦμαι ἥλιος, μάλιστα!»

— Ἔσο κατὰ τὸ θέλημά σου, εἶπε τὸ πνεῦμα.

Καὶ ἐγένεν ἥλιος καὶ ἤρχισε νὰ ἐκτοξεύῃ τὰς ἀκτίνους του δεξιά καὶ ἀριστερὰ ὀλόγουρά του.

Καὶ ἔκαμε τὰ χόρτα τῆς γῆς καὶ τὰ πρόσωπα τῶν βασιλέων, ὅτε... νεφέλη τις ἐνιδρύθη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς γῆς· ἡ νεφέλη αὕτη ἀντενάκλα τὰς ἀκτίνους του καὶ τὰς ἠμπόδιζε νὰ κατέρχωνται μέχρι τῆς γῆς.

— «Ἴδοὺ ὁ ἰσχυρὸς! ἀνέκραξεν ὁ ἥλιος· εἶναι λοιπὸν τόσῳ ἰσχυρὰ ἡ νεφέλη αὕτη, ὥστε νὰ καταβάλλῃ τὴν ἰσχύን μου. Τότε καλλίτερα νὰ ἦμην νεφέλη».

— Οὐδεὶς σὲ κρατεῖ! εἶπε τὸ πνεῦμα.

Καὶ πάραυτα ἡ μεταμόρφωσις περατοῦται καὶ τὸ νέον νέφος τοποθετεῖται μεταξὺ ἡλίου καὶ γῆς καὶ τόσον ἐπιτυχῶς ἀντανάκλα τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνους ὥστε ἡ γῆ χάνεται εἰς τὴν σκιάν του.

Μετ' ὀλίγον σταγόνες ὕδατος ὑπερμαγέθεις ἐπιπτον ἐκ τοῦ νέφους εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ τὰς πόλεις καὶ ῥύακες καὶ ποταμοὶ καὶ χεῖμαρροι ὑπερπληρωθέντες ῥέουσι μετὰ τῆς αὐτῆς ὀρμῆς, ὥστε οὐδὲν ἀνθίσταται εἰς αὐτά.

Οὐδὲν πλέον ἀνθίστατο εἰς τὴν ὀρμὴν τῆς πλημμύρας· εἰς μόνον βράχος τὴν ἀντέκρουε· ἔμενον ἀκίνητος.

Ἡ ἐπιμονὴ του δὲν διέφυγε τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ (τέως ἡλίου καὶ ἄλλοτε λιθοξόου) νέφους.

— «Εἰς βράχος λοιπὸν, λέγει παραπονούμενον, εἰς βράχος θὰ μοὶ γίνῃ νόμος; ἤθελα νὰ ἦμαι εἰς τὴν θέσιν του».

— Ἔσο, εἶπε τὸ πνεῦμα.

Καὶ ἰδοὺ, ὁ ἄλλοτε λιθοξόος, βράχος ἀπόκρημος, ἀκλόνητος ἀναισθητός εἰς τὸ θάλασπον τοῦ ἡλίου καὶ ἀδιάφορος εἰς τὰς βροχὰς, τοὺς χεῖμαρροὺς καὶ τὰς συγκρούσεις τῶν κυμάτων.

Ἐν τούτοις διέκρινεν πρὸς τοὺς πόδας του ἄνθρωπον πτωχοῦ ἐξωτερικοῦ πλην ὠπλισμένον διὰ λουστοῦ καὶ σφυρίου· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δι' ἀλλεπαλλήλων κτυπημάτων ἔθραυεν τὰ πλευρὰ τοῦ βράχου, κόπτων ἀπαύστως ὄγκους λίθου ἀκατεργάστου διὰ νὰ τοὺς διασκευάσῃ κατόπιν εἰς λίθους οἰκοδομησίμους.

— «Τί εἶναι τοῦτο πάλιν; ἀνέκραξεν. Ἐνας κουρελιάρης, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ ὄγκους ἐκ τῶν πλευρῶν μου; Τότε νὰ γίνω ὡς αὐτός!»

— Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου! εἶπε τὸ πνεῦμα.

Καὶ κατέστη ὡς ἄλλοτε πτωχὸς λιθοξόος, ἀπλοῦς ἐργάτης ἐν λατομείῳ· ἡ ἐργασία του ἦτο βαρεία· εἰργάζετο πολὺ, καὶ δὲν ἐκέριζε σχεδὸν τίποτε.

Ἄλλ' ἤδη ἦτο νύχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του.

ΑΙΣΩΠΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

«Εἰς οἰκὸν ἄριστος ἀμύνοσθαι περὶ πατρὸς.»
Οἱ. Ἰλ. Στ. 243.

Ἐπιθυμοῦντες ἵνα τὸ ἐφ' ἡμῖν, τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου Οὐασιγκτῶνος, τοῦ διαπρυσίου τούτου τῆς ἐλευθερίας κήρυκος, τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν, καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ θειοτάτου τῶν πολιτευμάτων, τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ τέκνου τῆς Ἀρκτῆς Ἀμερικῆς, τῆς πολλὰ ἡμῖν εὐεργετήματα παρασχούσης, γνωστότερον καὶ προσφιλέστερον τῇ Ἑλληνίδι νεότητι καταστήσωμεν, χαράσσομεν τὰς ὅσον ἔνεστι βραχεῖας ταύτας περὶ αὐτοῦ γραμμὰς.

Ὁ Γεώργιος Οὐασιγκτῶν ἐγεννήθη τὴν 122 Φεβρουαρίου τοῦ 1732 ἔτους ἐν Βρηδζέξ, κομητιᾷ τῆς Οὐεστμωρελάνδης, ἐν Βιργινίᾳ, ἐξ οἰκογενείας Ἀγγλικῆς, οὐχὶ εὐγενοῦς, ἀπακατασταθείσης ἐν ταῖς ἀποικίαις τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἀπὸ τοῦ 1657 ἔτους.